

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/15/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114232445
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114232445.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35831154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Karadžičova 8, Bratislava p r o t i žalovanej: M. X., A.. XX.X.XXXX, W. O. XXX, o zaplatenie 909,29 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 535,4 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,15% ročne od 1.10.2014 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 20 Eur počnúc mesiacom októbrom 2015 pod následkom straty výhody splátok.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Účastníci n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodný žalobca obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. sa žalobou zo dňa 15.12.2014 domáhala zaplatenia sumy 909,29 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 6.1.2012 do zaplatenia. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovanou uzavrela 14.9.2010 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytla žalovanej celkovú sumu pôžičky 1.372,8 Eur, z ktorej bola uhradená len suma 314,6 Eur. Pôvodný žalobca v dôsledku porušenia povinností žalovanej ohľadom splácania pôžičky tento jej dlh zosplatnil dňa 24.2.2011.

V priebehu konania obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. postúpila zmluvou zo dňa 1.4.2015 túto pohľadávku spoločnosti Intrum Justitia Slovakia s.r.o., pričom súd túto zmenu žalobcu pripustil právoplatným uznesením č.k. 11C 15/2015-26 zo dňa 27.5.2015.

Žalovaná sa k žalobe na pojednávaní nevedela kvalifikovane vyjadriť. Poukázala na to, že brala množstvo úverov, mnohé z nich spláca aj v súčasnosti. Navyše má vážne zdravotné problémy, denne berie 16 liekov a má problémy aj s pamäťou. Nevedela uviesť ani výšku úveru, ktorý jej bol predmetnou zmluvou poskytnutý, nepamätala si ani na dohodnuté zmluvné podmienky, ale uznala, že celkove mohla z predmetného úveru uhradiť sumu 314,6 eur, ktorá je uvedená v žalobe. Poukázala na svoju zlú sociálnu situáciu a preto žiadala povoliť mesačné splátky nanajvýš po 20 Eur mesačne. Jej jediným príjmom je invalidný dôchodok vo výške 380 Eur. Manžel poberá starobný dôchodok 280 Eur. Žalovaná pritom spláca úver Slovenskej sporiteľni mesačne 237 Eur, ktorý musí platiť ešte 2 roky a ktorý brala za účelom vyrovnania iných úverov. Spláca aj ďalšie 3 úvery spoločnosti Profi Credit mesačne po 80, 50 a 27 eur a ďalší úver spoločnosti Home Credit Slovakia mesačne po 15 Eur. Prispieva na inkaso sumou 50 Eur mesačne a je bezmajetná.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, úverovou zmluvou zo dňa 14.9.2010, všeobecnými obchodnými podmienkami spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., predžalobnou upomienkou s doručenkou, prehľadom splátok a úhrad, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 1.4.2015 s identifikáciou postúpenej pohľadávky a zistil tento skutkový stav:

Dňa 14.9.2010 uzavrela spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník zmluvu o poskytnutí pôžičky pod č. 329360. Touto zmluvou bola žalovanej poskytnutá pôžička 850 Eur s dohodnutou mesačnou splátkou 28,6 Eur. Dohodnutých bolo 48 mesačných splátok a ako termín konečnej splatnosti je uvedený september 2014. Celková suma pôžičky predstavovala 1.372,8 Eur. V zmluve je uvedená ročná úroková sadzba 29,18 %, v tej istej hodnote je uvedené aj RPMN a priemerná hodnota RPMN je vo výške 47,39 %.

Podľa prehľadu splátok (č.l. 7) žalovaná celkovo z pôžičky uhradila 314,6 Eur a poslednú splátku zaplatila 8.12.2011.

Ani zo zmluvy a ani z VOP súd nezistil, že by účastníci zmluvy si dohodli možnosť predčasného zosplatenia pôžičky.

Listom zo dňa 24.12.2011 spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. vyzvala žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo v súlade s VOP, ktoré však nešpecifikovala. Istinu v tomto liste vyčíslila na 1066,78 Eur a žiadala ju zaplatiť najneskôr do 3 dní od doručenia tejto výzvy. Uvedený list žalovaná prevzala dňa 2.1.2012.

Predmetnú pohľadávku pôvodný žalobca spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. postúpila zmluvou zo dňa 1.4.2015 terajšiemu žalobcovi spoločnosti Intrum Justitia Slovakia s.r.o.

Právny vzťah medzi účastníkmi bolo potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona. Medzi nimi pod písm. k/ je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Pod písm. j/ ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1.

V danom prípade súd je toho názoru, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov a teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok

istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva napr. z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6.8.2013, rozsudku Krajského súdu v Prešove 7co 220/2014 zo dňa 27.11.2014 alebo Krajského súdu v Žiline 8Co 549/2014 zo dňa 30.12.2014.

V predmetnej zmluve však chýba aj ďalšia povinná náležitosť zmluvy, ktorá je uvedená v § 9 ods. 2 písm. j/ a to sú všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. V zmysle citovaného ustanovenia totiž nepostačuje, ak v zmluve je uvedené len RPMN, ale musia byť v zmluve uvedené aj všetky predpoklady, ktoré boli použité na výpočet danej hodnoty.

V dôsledku absencie vyššie citovaných náležitostí zmluvy nastáva dôsledok vyplývajúci z § 11 ods. 1 citovaného zákona to znamená, že spotrebiteľský úver sa považuje za považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná by teda mala vrátiť žalobcovi len sumu poskytnutého úveru, t.j. 850 eur, a keďže doposiaľ mu zaplatila 314,6 Eur, jej dlh predstavuje sumu 535,4 eur. Súd preto zaviazal žalovanú len k zaplateniu tejto istiny a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Aktívna legitímácia žalobcu vyplýva z § 524 a násl. OZ.

Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Žalobca uplatnil si aj úroky z omeškania zo žalovanej sumy od 6.1.2012 vo výške 9% ročne, pričom vychádzal z toho, že listom zo dňa 24.12.2011 došlo k predčasnému zosplateniu úveru. Súd k tomu uvádza, že takáto možnosť vyplýva z ustanovenia § 565 OZ, podľa ktorého, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

V danom prípade však žalobca nepreukázal dohodu jeho právneho predchodcu a žalovanej ohľadom možnosti predčasného zosplatenia úveru. Súd navyše nezistil, že by došlo k inému predčasnému ukončeniu zmluvy (žalobca to napokon ani netvrdil) a preto úroky z omeškania súd priznal až odo dňa po konečnej splatnosti úveru. V zmluve bola uvedená ako konečná splatnosť úveru september 2014, preto súd úroky z omeškania priznal od 1.10.2014. Žalobu v prevyšujúcej časti, keďže žalobca žiadal úroky z omeškania už od 6.1.2012 a vo väčšom rozsahu - 9%, hoci mal nárok len na úroky z omeškania vo výške 8,15 % ročne, súd zamietol.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 1.7.2010 do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013.

Vzhľadom na to, že zmluvný vzťah medzi účastníkmi vznikol ešte dňa 14.9.2010, výška úrokov z omeškania sa posudzuje podľa doterajšieho predpisu. Ku dňu 1.10.2014 predstavuje 8,15% ročne.

Súd zohľadnil v danom prípade zlé sociálnu situáciu žalovanej, ktorá má minimálny príjem, z ktorého spláca množstvo úverov a preto jej povolil mesačné splátky tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a to s použitím § 160 ods. 1 vety druhej O.s.p.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. Náhradu trov konania si uplatnil len žalobca, ten však bol úspešný len v rozsahu 58% a neúspešný v podiele 42%, a preto mu náhrada trov konania neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.